

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 334

гр. Пловдив, 14.12.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Георги В. Чамбов

Членове: Емил Люб. Митев
Антония К. Роглева

като разгледа докладваното от Емил Люб. Митев Въззивно частно търговско
дело № 20215001000868 по описа за 2021 година

Производството е по чл.274,ал.1 от ГПК, във вр.с чл.696 от ТЗ във вр.
с чл. 701,ал.3 от ТЗ.

Образувано е по частната жалба на „К.А. „ЕООД ЕИК ****”,
представлявано от адвокат Д. ИВ. от САК с посочен съдебен адрес против
Определение № 261062 от 10.06.2021 г, постановено от П.о.с. по търг.дело
№ 660/2019 г.

По силата на обжалваното определение съдът по несъстоятелността не е
допуснал за разглеждане от Събранието на кредиторите на Оздравителния
план, внесен с молба от 29.12.2020 г. от длъжника „К.А.“ЕООД ЕИК *****
***, представляван от управителя С.К.,ведно с уточнението, Направено с
Молба вх.№ 276101 от 31.05.2021 г.

В частната жалба се поддържа оплакването ,че неправилно съдът е
приел, че с молбата-уточнение, депозирана на 31.05.2021 г. длъжникът не е
предложил нов оздравителен план, а само е внесъл изменение в начина на
плащане на публичните задължения към Н., като е предложил плащане в 7-
дневен срок от влизането в сила на съдебното решение.

На второ място се поддържа оплакването, че съдът неправилно е приел,
че учредяването на особен залог върху вземания от бъдещи договори за наем
не представляват гаранции по смисъла на чл.700,ал.1 т.4 от ТЗ, тъй като не са

с достатъчна степен на сигурен доход, позволяващ погасяването на публичните вземания. Според частния жалбоподател не е необходимо договорите за наем на недвижими имоти и договорите за учредяване на залог върху вземанията,получени от доходите от наем да бъдат сключени, тъй като са специфични договори, изисквания спазването на особена форма за действителност, респ. форма за доказването им.

Ответника по частната жалба „Л. И.“ ООД ЕИК *****, представляван от пълномощника си адвокат Н.Д. от САК поддържа мотивиран писмен отговор, съгласно който съдът правилно е приел, че нередовностите по оздравителния план не са отстранени в указания от съда срок, а за предложения с уточнителната молба от 31.05.2021 г. начин на плащане на публичните задължения отново се изисква съгласие по чл.189 от ДОПК от М.Ф.. Такова съгласие не е представено, поради което съдът правилно е приложил разпоредбата на чл.189 от ДОПК.

Акцентиращ се върху факта ,че в масата на несъстоятелността на длъжника „ К.А. „ЕООД няма недвижими имоти,а тези посочени в уточнителната молба са собственост на трети лица. Не са сключени и не са представени договори за наем, а ако се стигне до такива длъжника може да бъде единствено наемател, но не и наемодател, реализиращ доходи от договорите за наем на недвижими имоти.

Ответника “ Л. И. „АД – С., представляван от пълномощника си адвокат С.Р. от САК поддържа мотивиран писмен отговор, съгласно който частната жалба е неоснователна. Изложените аргументи са сходни с тези на „Л. И.“ ООД.

Ответника Н.-С. поддържа мотивиран писмен отговор, съгласно който частната жалба е неоснователна. Изтъква се ,че предложения нов начин за погасяване на задълженията към Н. предвижда отново отлагане на плащането до определен краен срок. И в този случай е налице отсрочване на публичните задължения, което е недопустимо съгласно императивната разпоредба на чл.189,ал.1 от ДОПК.

Пловдивският апелативен съд след преценка на изложените в частната жалба оплаквания, приема за установено следното:

Частната жалба е депозирана в определения срок от легитимирана страна

и е срещу съдебен акт, за който изрично е предвидено обжалване.

Частната жалба е допустима,но разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С Определение № 260007 от 04.01.2021 г., постановено от ПОС по т.д. № 660/2019 г. съдът е констатирал, че предложеният от длъжника оздравителен план не отговаря на изискванията на чл.700,ал.1 от ТЗ. Тъй като в плана се предвижда разсрочено плащане на публичните задължения за срок от 120 месеца съдът е дал разумен срок до 01.06.2021 г. длъжника да представи доказателства за предварително съгласие на М.Ф., съгласно чл.189,ал.1 от ДОПК. Един ден преди изтичането на срока с молба-уточнение от 31.05.2021 г. длъжника е предложил корекции в оздравителния план . Конкретно е предложил нов срок за погасяване на публичните задължения в общ размер на 194 056 лева, като се погасят изцяло, но в **седмодневен срок** след влизането в сила на съдебното решение на съда, с което се утвърждава приетия на Събранието на кредиторите оздравителен план.

Следва да се отбележи, че плащането ще се осъществи , но не в деня на влизането в сила на съдебното решение, а след изтичането на определен краен срок след като решението влезне в сила.

Но не е съобразил, че в този случай отново е налице **отсрочване** на публичните задължения по смисъла на чл.183,ал.1 от ДОПК, поради което и в този случай съгласно чл.189,ал.1 от ДОПК се изисква предварително съгласие на М.Ф..

Както и в първия случай, когато е предложил разсрочено плащане, така и във втория случай, когато е предложил отсрочено плащане/ до определен краен срок/ длъжника се сблъсква с непреодолимата преграда на чл.189,ал.1 от ДОПК, която разпоредба е от императивен порядък. И може да се тълкува само стриктно, но не и разширително.Такова предварително съгласие не е представено, тъй като очевидно не е дадено, поради което и само на това основание следва да се потвърди обжалваното определение .

Съдът точно е приложил разпоредбата на чл.189,ал.5 от ДОПК и правилно не е допуснал оздравителния план за разглеждането му от събранието на кредиторите.

Наред с това съдът е изложил още един убедителен довод за това, че

оздравителният план не отговаря на изискванията на закона, а именно не са представени надлежни гаранции по смисъла на чл.700,ал.1,т. 4 от ТЗ. Това са гаранциите, които се дават на всеки клас кредитори във връзка с изпълнението на оздравителния план. Предложението е за учредяване на особен залог върху вземания по бъдещи договори за наем. Съдът споделя Напълно довода, изложен от ответника „Л. И. „ ООД в писмения му отговор, който е в смисъл,че договорите за залог трябва да са вече учредени към момента на приемането на оздравителния план. Разбира се, под отлагателното условие- влизането в сила на плана. Самите договори за учредяване на особен залог върху вземания трябва да бъдат сключени в писмена форма с нотариална заверка на подписите / условие за валидност/ и да бъдат вписани в ЦРОЗ- за да бъдат противопоставими на третите лица. Тези договори е трябвало да бъдат представени най-късно с молбата –уточнение от 31.05.2021 г. Но по делото липсват данни да са сключени и договори за наем на недвижими имоти, изобщо не е ясно кои са тези недвижими имоти, от които длъжникът ще реализира доходи от наеми. Посочените от длъжника в уточнителната молба „К.А.- З. „ и К.А. М.“ са недвижими имоти, за които не са представени доказателства, че са собственост на длъжника. Следва да се отбележи, че в масата на несъстоятелността на длъжника „К.А. „ЕООД няма недвижими имоти. Изискването за конкретност на дадените гаранции в случая е само пожелателно и изобщо не е ясно кои недвижими имоти длъжника ще управлява, с кои лица ще сключва договорите за наем и на каква точно наемна цена.

В заключение, следва да се потвърди обжалваното определение, при постановяването на което съдът е приложил точно императивните разпоредби на чл.189,ал.1 и ал.5 от ДОПК, както и липсата на конкретни и сигурни гаранции за всеки клас кредитори ,предоставени във връзка с изпълнението на оздравителния план.

По тези съображения Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 261062 от 10.06.2021г, постановено от П.О.С. по търг.дело № 660/ 2019 г., с което съдът не е допуснал до разглеждане от събранието на кредиторите предложения от длъжника „К.А.“ ЕООД ЕИК ***** Оздравителен план, внесен с молба вх.№ 274201 от 29.12.2020 г. ,подадена от управителя С.К., ведно с уточнителна молба вх.№ 276101 от 31.05.2021 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на частния жалбоподател пред Върховния касационен съд.

Настоящото определение да се впише в Книгата по чл.634в от ТЗ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____